

Klimabudgetet som styringsværktøj

– Interview med Heidi Sørensen, direktør for Klimaetat, Oslo Kommune

Oslo Kommune vil reducere udslip af klimagasser med 95 % inden 2030. At nå målene kræver styring, samarbejde og politisk opbakning. Her er Oslos klimabudget et vigtigt styringsværktøj. Direktøren for Oslos Klimaetat, der svarer til det, vi ville kalde en klimaforvaltning i Danmark, var på besøg i Danmark i forbindelse med C40 klimatopmødet i København. Administrativ Debat mødte Heidi Sørensen, der fortæller, hvordan Oslo arbejder med klimabudgettet i praksis.

**AF SOLVEJG SCHULTZ-JACOBSEN,
ADMINISTRATIV DEBAT**

«I Oslo har vi ikke kun et økonomisk budget, vi har også et klimabudget», fortæller Heidi Sørensen, direktør for klimaetaten i Oslo Kommune. «Klimabudgettet kommer før det ordinære budget. Det er vores måde at vise, at det er lige så vigtigt at holde styr på kommunens klimaudslip som kommunens økonomi».

Bystyret modtager en klimabudgetrapport tre gange årligt og samtidigt med det almindelige budget. Her er det for Heidi og resten af klimaetaten vigtigt med åbenhed og ærlighed. Det betyder fx, at populære og politisk prioriterede initiativer må lukkes ned, hvis de viser sig ikke at have den forventede effekt på CO₂-udslippet. «På den måde er klimabudgettet ikke kun gode nyheder, men lægger i høj grad også op til konstant prioritering og tilpasning. Det kan ske, at et tiltag ikke lever op til vores forventninger, eller en afdeling ikke når de forventede mål, og så er vi nødt til at justere og prioritere andre tiltag for at kunne nå vores klimamål i 2030».

Klimabudgettet følger kommunens budgetperiode, hvormed der hvert år beregnes og

justeres for de kommende fire år. «I praksis måler vi op imod niveauet for klimaudslip i 2009, og vi forsøger at beregne forventet pris og effekt af de tiltag, som skal være med til at nedbringe udslip af klimagas som fx tiltag til at nedbringe antallet af biler i Oslo eller håndtere affald. Her er vi også afhængige af den kommuneopdelte klimastatistik, som Statistisk Sentralbyrå (som svarer til Danmarks Statistik red.) leverer. Vi måler altså os selv i forhold til klimaudslip inden for kommunegrænsen og ikke kun det udslip, kommunen selv er ansvarlig for, men også erhvervslivet og borgernes udslip».

Klimamålene handler derfor også om samarbejde med erhvervslivet og borgerne, og selvom over 70 % støtter op om klimamålene, er ikke alle tiltag lige populære. Der er stadig stor modstand mod betalingsringen. Så meget, at «Nej til bompenger-partiet» i dag har tre pladser i bystyret. «Oslos klimastrategi kræver uden tvivl store ændringer for både erhvervsliv og borgere og derfor også kontinuerlig dialog og kommunikation om klima og klimabudgettet. Vi skal sådan set ikke ændre folks holdninger men deres handlinger. Det er langt fra altid let, men vi skal som kommune fortælle borgerne, at den store omvæltning vil skabe en bedre by.»

» Klimabudgettet kommer før det ordinære budget. Det er vores måde at vise, at det er lige så vigtigt at holde styr på kommunens klimaudslip som kommunens økonomi.

» I praksis måler vi op imod niveauet for klimaudslip i 2009, og vi forsøger at beregne forventet pris og effekt af de tiltag, som skal være med til at nedbringe udslip af klimagas som fx tiltag til at nedbringe antallet af biler i Oslo eller håndtere affald.

Heidi Sørensen fortæller, at der også internt i organisationen kan opstå modstand. I begyndelsen blev klimabudgettet bl.a. mødt med en frygt for mere dokumentation og registrering. Men nu er der opstået samarbejder mellem klimaetaten og stort set alle andre fagområder, og «det binder organisationen sammen om fælles mål», siger Heidi Sørensen.

Politisk vilje og opbakning er afgørende for, at Oslo lykkes med sine mål. «Nogle gange mener bystyret endda, at vi ikke er ambitiøse nok. Det betyder ikke, at der ikke er politisk uenighed og drøftelser om klima, men samlet set bakker politikerne op om vores arbejde. Det tror jeg i sidste ende bliver afgørende for, hvor vi står i 2030», slutter Heidi Sørensen af.

De danske kommuners klimaindsats

Klimadagsorden har længe været aktuel i de danske kommuner. Klimaforandringer i form af skybrud og stigende vandstand har længe krævet kommunalpolitisk fokus og handling. Andre klimaindsatser som CO₂-reduktion fylder også. Det gælder bl.a. energiplanlægning, bæredygtigt byggeri, affaldssortering og genanvendelse samt udbygning af vedvarende energi.

Langt de fleste kommuner har i dag udarbejdet klimastrategier og planer, der sætter de kommunalpolitiske mål og rammer for indsatserne, og klimaindsatsen er i mange kommuner en del af arbejdet med FN's verdensmål. Klimaindsatserne er langt fra færdige, og lige nu er der fokus på de næste skridt både lokalt og fælleskommunalt.